

Dosarul nr.2ra-924/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : M. Frunze)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Pahopol, O. Cojocar, R. Pulbere)

Î N C H E I E R E

16 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Rusu Nicolae, reprezentat de avocatul Postovanu Grigore,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Toma Nadejda împotriva lui Rusu Nicolae, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021 prin care s-a respins apelul declarat de Rusu Nicolae și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 septembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 18 decembrie 2019, Toma Nicoleta, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Rusu Nicolae, intervenient accesoriu, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea a invocat că, la 28 mai 2011 a încheiat căsătoria cu Rusu Nicolae, fiind înregistrată în registrul stării civile sub nr 270.

În timpul căsătoriei, s-au născut copiii: XXX, născut la XXX, XXX, născut la XXX și XXX, născută la XXX.

După o perioadă de timp relațiile dintre soți s-au înrăutățit, iar certurile și neînțelegerile au devenit sistematice, astfel încât viața în comun a devenit imposibilă.

Reclamanta a indicat că, după separare creșterea, educarea și supravegherea copiilor comuni a revenit în exclusivitate mamei, copii sunt foarte atașați de ea astfel este în interesul lor de a locui în continuare împreună cu mama.

Pârâtul activează peste hotarele țării, iar cuantumul veniturilor nu este cunoscut, astfel, conform informației oferite de BNS cu referire la minimumul necesar pentru minori, a considerat că, suma de 1500 lei lunar pentru fiecare copil este o sumă echitabilă.

Reclamanta a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate între Toma Nicoleta și

Rusu Nicolae, stabilirea domiciliului copiilor minori, - XXX, născut la XXX, XXX, născut la XXX și XXX născută la XXX cu mama acestora Toma Nicoleta și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă de 1500 lei pentru fiecare copil, plătită lunar până la împlinirea vârstei de 18 ani.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 septembrie 2020 cererea de chemare în judecată înaintată de Toma Nicoleta, s-a admis.

S-a desfășurat căsătoria încheiată între Rusu Nicolae și Toma Nicoleta, trecută în Registrul actelor de stare civilă OSC mun. Chișinău cu nr. 270 la 28 mai 2011.

S-a determinat domiciliul copiilor minori - XXX, născut la XXX, XXX, născut la XXX și XXX născută la XXX cu mama, Toma Nicoleta.

S-a încasat de la Rusu Nicolae în beneficiul Nicoleta Toma pensie pentru întreținerea copiilor minori - XXX, născut la XXX, XXX, născut la XXX și XXX născută la XXX, în mărime fixă de 1500 lei pentru fiecare copil, începând cu 18 decembrie 2019 și până la atingerea majoratului copiilor minori.

S-a încasat de la Rusu Nicolae taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 1620 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, Rusu Nicolae nu participă la întreținerea și educarea copiilor săi, ceea ce creează o situație dezavantajoasă în ceea ce privește dezvoltarea corespunzătoare a copiilor.

Instanța a reținut că, Rusu Nicolae activează peste hotarele țării, iar cuantumul pensiei de întreținere în mărime de 1500 lei pentru fiecare copil, nu este unul exagerat, dar proporțional posibilităților acestuia.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 septembrie 2020 avocatul Postovanu Grigore acționând în interesele lui Rusu Nicolae, a declarat apel solicitând casarea parțială a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 septembrie 2020, și emiterea unei noi decizii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021, s-a respins cererea de apel depusă de avocatul Postovanu Grigore, în interesele lui Rusu Nicolae și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 septembrie 2020.

La 26 aprilie 2021, Rusu Nicolae, reprezentat de avocatul Postovanu Grigore a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2021 solicitând admiterea recursului și casarea parțială a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 septembrie 2020.

La 28 aprilie 2021, recurentul și-a concretizat cerințele înaintate în recurs și a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel din 02 februarie 2021 și a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 16 septembrie 2020 în partea încasării cuantumului pensiei de întreținere de la suma de 1500 lei lunar la suma de 1000 lei lunar pentru fiecare copil.

În motivare a indicat că, nu este de acord în totalitate cu soluția instanțelor ierarhic inferioare.

Prima instanță nu a examinat pricina multiaspectual, nu a dat o apreciere justă celor prezentate, iar cu referire la cuantumul pensiei de întreținere nu exista un temei legal, or temeiul apare atunci când părintele nu participă cu întreținere, ceea nici nu s-a încercat a se proba în fața instanței invocând-se pur formal acest fapt de către intimată, iar instanța doar transpus acest fapt în soluția, necitând la faptul că a dovedit viceversa, anexând la materialele cauzei înscrisuri ce probau transferurile regulate de

mijloace bănești în beneficiul acesteia.

Instanța de apel la emiterea deciziei nu a elucidat și constatat pe deplin circumstanțele care au o importanță pentru soluționare pricinii, a emis o motivare certă a soluției admise pe cauză, fiind de fapt o examinare subiectivă și unilaterală cu transpunerea întregului text al motivării instanței de fond drept soluție și motivare a instanței, care este inacceptabil, iar acest fapt atentează la dreptul de proprietate a recurentului.

Examinând cauza instanțele investite cu judecarea fondului nu au luat în calcul faptul că recurentul de fapt participă la întreținerea copiilor în mod regulat vărsând sume considerabile în contul intimate.

Recurentul a indicat că, nu neagă necesitatea achitării pensiei de întreținere, dar menționat că, quantum de întreținere trebuie să fie raportat nu numai la cerințele intimatei, dar și la starea lui materială, deoarece beneficiază de un loc de muncă în țară cu un salariu stabil, iar faptul că acesta muncește peste hotare nu-l poate obliga să achite plăți exorbitante.

Toma Nicoleta nu a anexat probe care ar demonstra unele necesități ale copiilor care ar justifica încasarea pensiei alimentare în sumă de 1500 lei pentru fiecare copil.

Instanțele încasând sumele respective pentru întreținerea copiilor nu a stabilit dacă Rusu Nicolae are sau nu venit suficient pentru a avea posibilitatea de achitare.

La emiterea soluției instanța de apel nu a dat un răspuns la argumentele invocate de Rusu Nicolae și recomandările Plenului Curții Supreme de Justiție și astfel, nu a acordat părții posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 02 februarie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a menționat că cu decizia motivată a instanței de apel a făcut cunoștință în luna aprilie, accesând portalul instanței, această fiind publicată la data de 23 martie 2021, respectiv, cererea de recurs declarată la 26 aprilie 2021 se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 12 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 19 mai 2021, potrivit avizelor de recepție (f.d. 209-210).

Prin referința depusă la 02 iunie 2021, Toma Nicoleta a reiterat că, instanțele inferioare au dat o apreciere corectă acțiunii și astfel au emis o hotărâre motivată și legală. A pledat pentru respingerea recursului.

Prin referința depusă la 02 iunie 2021, Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Buiucani a solicitat ca la emiterea soluției să se țină cont în exclusivitate de interesul superior al copiilor minori.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea

căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Rusu Nicolae, reprezentat de avocatul Postovanu Grigore, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Rusu Nicolae, reprezentat de avocatul Postovanu Grigore.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari